

Spoštovani gospod župnik, dragi gospod Lojze!

Težko je v nekaj stavkov strniti trinajst let. Nemogoče je spraviti v besede vse lepo in vse hudo, kar smo si v teh letih delili. Vsaka družina in vsak posameznik v župniji je z vami stkal svojevrstne vezi in vsak bi želel danes z vami deliti svoje lastne spomine na skupne trenutke, skupno delo, srečanja in pogovore. Verjamem pa, da bi vam danes vsi skupaj radi izrazili predvsem dvoje: hvaležnost in dobre želje.

Za vami ostaja veliko vidnih sadov skrbnega načrtovanja, trdega dela in tudi neprespanih noči. Zavedamo se, da je veliko takega, česar sploh ne vemo, saj ste marsikatero skrb in breme zaupali samo Bogu in Mariji v Logu. Ob slovesnih in žalostnih trenutkih, pa tudi sredi čisto navadnih dni nas bo na vas spominjalo zvonjenje, s kakršnim se lahko ponaša le malo cerkva. Poskrbeli ste, da se bomo lahko zbirali v lepo urejenem, sodobnem župnišču. V župnijski cerkvi in v cerkvi v Logu ste uredili spovedna kabineta in ostale spovednice. To so le trije veliki projekti, za katere pa se mi zdi, da poudarjajo to, kar kot duhovnik živite in kar ste kot župnik prinesli v našo župnijo. Zvonovi predstavljajo glasbo, ki vam je tako dragocena, župnišče vašo skrb za povezano občestvo in naš skupni dom, spovednice kot simbol molitvenega in zakramentalnega življenja, ki ga gojite osebno in ste ga spodbujali tudi med nami.

Hvaležni smo vam za vašo odprtost. Tako vrata župnišča kot vrata vašega srca so bila odprta vsakomur. Župljani posebno cenimo, da med ljudmi niste delali razlik. Z enako pozornostjo in toplino ste sprejemali vse – od mladih do starejših, od tistih, ki so vsak dan v cerkvi, do onih, ki jim je stik z vami predstavljal prvi ali morda celo edini stik s Cerkvijo. Vsak je bil deležen toplega sprejema in poslušanja, vsak je od vas odhajal pomirjen in potolažen. Marsikdo je v vas našel sočutnega spovednika in vzljubil zakrament sprave, ki je vam posebno dragocen.

Enako odprtost in sprejemanje smo občutili tudi takrat, ko smo k vam prišli s predlogi in idejami. Znali ste nam prisluhni in izkazali ste nam zaupanje, da bomo stvari zmogli izpeljati. Kar nekaj časa je trajalo, da smo se otresli pretirane zadržanosti in togosti in se od vas navzeli večje odprtosti in sproščenosti. Iz te odprtosti in zaupanja se je rodilo mnogo lepega. Župnijsko življenje ste obogatili z novimi sodelavci – strežniki, katehisti, delivci obhajila – in z mnogimi dogodki, s katerimi ste nam dali priložnost, da svoj čas, talente in ideje damo na razpolago za nekaj dobrega in lepega v župniji ter se tako tudi med sabo bolj povežemo. Hvaležni smo za vašo pobudo in podporo prireditvam ob materinskem dnevu, peš romanju v Log, pohodu k sv. Hieronimu. Mladi se vam zahvaljujejo za zaupanje, vsestransko podporo in svobodo, ki so jih bili deležni ob pripravi in izvedbi oratorija. Dragocena je vaša podpora katehezi Dobrega pastirja, vaše duhovno spremljanje biblične in zakonske skupine.

Hvaležni smo vam za vašo bližino. Ko vas je pred trinajstimi leti tedanji g. dekan umeščal za župnika v Vipavi, vam je kot vodilo navedel svetopisemske besede: »Veselite se z veselimi, jokajte z jokajočimi«. Vi ste to med nami živeli vsak dan. Radi ste nas zbirali in se z nami veselili skupnih in osebnih praznikov in dosežkov, z nami

zapeli in z vsakim navezali stik. Radi ste prihajali na obisk, sedli z nami za mizo in se pogovarjali. Niste se umikali niti v trenutkih preizkušenj in žalosti. Ko ste izvedeli za stisko kateregakoli župljana, ste se vedno odzvali z globokim sočutjem, ki ste ga običajno izrazili z besedami »Moram jih poklicati« in »Grem v Log prosit Marijo zanje.« Ni skrivnost, da so vam posebno pri srcu vsi bolni, ostareli in drugače preizkušani. Kolikokrat ste za stiske župljanov vzpostavili molitveno verigo, koliko rožnih vencev ste zmolili za nas. Marija v Logu bi znala povedati, kolikokrat ste jo prišli kot Mamo »cukat za rokav«, kot ste radi rekli. Kot svoje posebno poslanstvo ste čutili tudi obhajanje bolnikov na domu. V času covida, ko nam je bila vsem za nekaj časa onemogočena prisotnost pri sveti maši v živo, ste iskali načine, da ostanemo povezani z Bogom in kot župnijsko občestvo. Takrat ste vzpostavili prenos svete maše, ki ostaja kot dragocen dar vsem tistim, ki ne morejo priti v cerkev, a so še vedno del občestva. Verjetno si takrat niste predstavljali, da bo to posebna vez z župnijo tudi za vas osebno, ko se boste sami soočali z boleznijo in zdravljenjem v bolnišnici. Tudi med vašo odsotnostjo smo čutili vezi, ki nas povezujejo, in dolžnost, da molimo za vas ter vam tako po kapljicah vračamo za vse, kar ste storili za nas.

Dragi gospod Lojze! Kot skromen izraz zahvale vam želimo danes izročiti ta šopek. Raznovrstno cvetje vseh barv simbolično predstavlja nas v vsej naši raznolikosti. Tako kot zna dober cvetličar različne cvetove povezati v skladen šopek, ste znali tudi vi nas povezati v živo občestvo. V hvaležnosti in spoštovanju do vsega vašega truda vam danes obljubljam, da se bomo trudili to povezanost gojiti še naprej. Tudi če odhajate, vezi ostajajo. Še naprej bomo molili za vas, ohranili stike in v naših domovih boste vedno dobrodošli.

»Gospod je moja moč in moja pesem«. Te besede ste si pred 35 leti izbrali za novomašno geslo. Želimo vam, da bi vam Gospod dajal potrebnih moči v času preizkušnje in upanja, da spet pride čas tudi za veselo in zahvalno pesem. Bog naj vam povrne za vse in blagoslavlja vse vaše poti.